

การใช้ข้าวโพดและข้าวฟ่างเลี้ยงไก่กระตัง 324

ฝ่ายทดลองอาหารสัตว์ กองอาหารสัตว์

กรมปศุสัตว์

ไก่กระตังกำลังได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากผู้เลี้ยงและผู้บริโภค เรื่องอาหารของไก่กระตังก็เป็นปัญหาสำคัญเช่นเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์อื่นเนื่องจากค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่นอกจากค่าตัวสัตว์คือค่าอาหาร การใช้วัตถุดิบราคาถูกหาง่ายและมีคุณภาพดีจะเป็นการลดต้นทุนการผลิตได้ทางหนึ่ง ข้าวโพดและข้าวฟ่างเป็นพืชที่ขึ้นได้แทบทุกท้องถิ่น และกำลังได้รับการส่งเสริมให้ปลูกอยู่ทั่วไป ยิ่งกว่านั้นดูเหมือนว่าข้าวโพดและข้าวฟ่างจะอยู่ในภาวะที่แน่นอนกว่าข้าวซึ่งอาจขาดแคลนเป็นครั้งคราวและราคาลงขึ้นลงมากสำหรับคุณภาพอาหารนั้น ข้าวโพดและข้าวฟ่างใช้เป็นอาหารไก่ได้ (5,6) จากการทดลองที่แล้งมาพบว่าสามารถใช้ข้าวโพดและข้าวฟ่างเป็นอาหารหลักสำหรับไก่ไข่ได้เช่นเดียวกับรำข้าว (4) จึงควรจะได้นำมาทดลองเลี้ยงไก่กระตังบ้างว่าจะให้ผลดีเพียงใด เพื่อจะได้เลือกใช้เมื่อสามารถปลูกได้เองหรือซื้อได้ในราคาถูก ซึ่งจะช่วยให้ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงไก่กระตังต่ำลง อันเป็นวัตถุประสงค์ของการทดลองนี้

วิธีการทดลอง

ใช้ลูกไก่พันธุ์ Cobb's คณะเพศ อายุ 1 วัน จำนวน 280 ตัว สุ่มเลือก แบ่งออกเป็น 2 พวก (treatment) พวกละ 4 ซ้ำ (replication) ซ้ำละ 35 ตัว พวกที่ 1 ให้ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวโพดเป็นหลัก และพวกที่ 2 ให้ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวฟ่างเป็นหลัก ไก่แต่ละซ้ำได้รับการเลี้ยงดูรวมกันในกรงลวดตลอดเวลา มีอาหารและน้ำสะอาดตั้งไว้ให้กินตามใจชอบ นอกจากนั้นยังมีหญ้าขนสดหั่นให้ประมาณวันละ 200 กรัมต่อหนึ่งซ้ำ และใช้ A-V 25 ละลายในน้ำกินเฉพาะมือแรกของแต่ละวันตลอดการทดลอง ส่วนประกอบของอาหารมีทั้งแสดงในตารางที่ 1 เมื่อเริ่มทดลองให้ไก่หัดกินฝึกลูกไก่และวัคซีนนิวคาสเซิล พร้อมทั้งชั่งน้ำหนักเริ่มทดลองเป็นรายตัว

การเจริญเติบโตวัดโดยชั่งและบันทึกน้ำหนักเป็นรายตัวรายสัปดาห์ feed conversion วัดโดยชั่งและบันทึกน้ำหนักอาหารที่ให้ และอาหารที่เหลือสำหรับแต่ละซ้ำเป็นรายวัน ส่วนคุณภาพซากได้สุ่มเลือกไก่ทดลองมาศึกษาซ้ำละ 5 ตัว รวม 40 ตัว เมื่อสิ้นสุดการทดลอง

การเจริญเติบโต feed conversion และ feed consumption ของไก่ทดลองนำมาวิเคราะห์ทางสถิติแบบ analysis of variance ของ Randomized Complete Block Design (7)

ตารางที่ 1 ส่วนประกอบของอาหารทดลองเลี้ยงไก่กระตัง

		สูตรที่ 1		สูตรที่ 2	
		starter	finisher	starter	finisher
รำละเอียด	(กก.)	25	20	25	20
ข้าวโพด	(กก.)	33	50	—	—
ข้าวฟ่าง	(กก.)	—	—	33	50
ปลาป่น	(กก.)	15	15	15	15
กากถั่วเหลือง	(กก.)	25	15	25	15
ใบกระเทียม	(กก.)	1.5	1.5	1.5	1.5
เปลือกหอย	(กก.)	1	1	1	1
เกลือ	(กก.)	0.25	0.25	0.25	0.25

ส่วนประกอบทางเคมีโดยการคำนวณ

Protein, %	23.	20.	23.	20
Crude fiber, %	4.93	4.00	5.59	5.17
Calcium, %	1.27	1.27	1.27	1.27
Phosphorus, %	1.10	1.02	1.24	1.04
C/P ratio	45.26/1	52.05/1	45.26/1	52.05/1

หมายเหตุ starter ใช้ในระยะ 6 สัปดาห์แรก

finisher ใช้ในระยะ 4 สัปดาห์หลัง

A-V 25 ประกอบด้วย

Bractracin	25 grams activity
Vitamin A	1,500,000 U.S.P. Units
Vitamin D ₃	1,200,000 I.C. Units
Vitamin B ₁₂	4,500 microgram
Vitamin E	963 I.U.
Riboflavin	1,800 milligrams
Niacin	7,200 milligrams
D-Calcium Pantothenate	3,600 milligrams
Menadione Sodium Bisulfite	1,200 milligrams

ตารางที่ 2 การเจริญเติบโต จำนวนอาหารที่กินต่อวัน จำนวนอาหารที่ใช้ในการเพิ่มน้ำหนัก 1 กิโลกรัม และต้นทุนการผลิต ของไก่กระตังที่ทดลองเลี้ยงด้วยอาหารประกอบด้วยข้าวโพดและข้าวฟ่างเป็นหลัก

	อาหารข้าวโพด	อาหารข้าวฟ่าง
จำนวนไก่เขาทดลอง, ตัว	140	140
ระยะทดลอง, สัปดาห์	10	10
จำนวนไก่ตาย, ตัว	6	7
เปอร์เซ็นต์ตาย	4.28	5
น้ำหนักเริ่มทดลองเฉลี่ย, กรัม	57.36	57.17
น้ำหนักสิ้นสุดการทดลองเฉลี่ย, กรัม	1,556.24	1,430.31
จำนวนอาหารที่กินใน 6 สัปดาห์แรกเฉลี่ย, กก.	1.66	1.64
จำนวนอาหารที่กินใน 4 สัปดาห์หลังเฉลี่ย, กก.	2.36	2.28
จำนวนอาหารที่กินตลอดการทดลองเฉลี่ย, กก.	4.02	3.92
จำนวนอาหารที่ใช้ในการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมเฉลี่ย	2.69	2.84
ราคาสุกไก่ 1 ตัว, บาท	4.50	4.50
ค่าอาหารสำหรับไก่ 1 ตัว ¹ , บาท	6.70	6.60
ค่าใช้จ่ายอื่น 25 เปอร์เซ็นต์ของค่าอาหาร, บาท	1.68	1.65
ต้นทุนการผลิตสำหรับไก่ 1 ตัว ² , บาท	12.88	12.75
ราคาขายไก่เป็นคอ 1 กิโลกรัม, บาท	12	12
ราคาขายไก่ 1 ตัว, บาท	18.72	17.16
กำไรต่อตัว ³ , บาท	5.84	4.41
เปอร์เซ็นต์ซากที่แต่งแล้ว ⁴	63.59	63.07

1. ค่าอาหารสำหรับไก่ 1 ตัว คิดจากค่าอาหารที่กินในระยะ 6 สัปดาห์แรก รวมกับค่าอาหารที่กินในระยะ 4 สัปดาห์หลัง โดยคิดราคาส่วนผสมของอาหารกิโลกรัมละ ข้าวขาว 1.00 บาท ข้าวโพด 1.20 บาท ข้าวฟ่าง 1.20 บาท กากถั่วเหลือง 2.50 บาท ปลาป่นจืด 3.00 บาท ใบกระถินป่น 1.50 บาท เปลือกหอย 0.50 บาท เกลือป่น 0.50 บาท
2. ต้นทุนการผลิตคือ ค่าตัวสุกไก่และค่าอาหารสำหรับไก่ 1 ตัว รวมกับค่าใช้จ่ายอื่น 25 เปอร์เซ็นต์ของค่าอาหาร
3. กำไรต่อตัว คิดโดยหักต้นทุนการผลิตออกจากราคาขายไก่ 1 ตัว
4. เปอร์เซ็นต์ซากที่แต่งแล้ว คิดจากน้ำหนักของ dressed carcass (ตัดคอ แขน และ เครื่องในออกแล้ว) คือน้ำหนักไก่เป็น

ตารางที่ 3 การเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อตัวต่อวัน (กรัม)

	อาหารข้าวโพด	อาหารข้าวฟ่าง
1	22.42	19.95
2	21.02	19.67
3	21.10	19.79
4	21.11	19.06
รวม	85.65	78.43
เฉลี่ย	21.41	19.61

Analysis of variance

Sources of variation	df	SS	MS	F
treatments	1	6.52	6.52	50.15**
replications	3	2.98	0.99	7.62
error	3	0.40	0.13	
Total	7	9.90		

$$F_{0.01}(1,3) = 34.12$$

ตารางที่ 4 จำนวนอาหารที่ใช้ในการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมเฉลี่ย (กิโลกรัม)

	อาหารข้าวโพด	อาหารข้าวฟ่าง
1	2.26	2.90
2	2.86	2.95
3	2.80	2.47
4	2.84	3.02
รวม	10.76	11.34
เฉลี่ย	2.69	2.84

Analysis of variance

Sources of Variation	df	SS	MS	F
treatments	1	0.04	0.04	0.50
replications	3	0.20	0.07	0.87
error	3	0.24	0.08	
Total	7	0.48		

$$F_{0.01(1,3)} = 34.12$$

ตารางที่ 5 จำนวนอาหารที่กินเฉลี่ยต่อตัวตลอดการทดลอง (กิโลกรัม)

	อาหารข้าวโพด	อาหารข้าวฟ่าง
1	3.541	4.046
2	4.210	4.064
3	4.128	3.425
4	4.198	4.148
รวม	16.077	15.683
เฉลี่ย	4.019	3.921

Analysis of Variance

Sources of Variation	df	SS	MS	F
treatments	1	0.02	0.02	0.17
replication	3	0.27	0.09	0.75
error	3	0.37	0.12	
Total	7	0.66		

$$F_{0.01}(1,3) = 34.12$$

คุณภาพซากโดยเฉลี่ย

	อาหารข้าวโพด	อาหารข้าวฟ่าง
น้ำหนักกอนชา, กรัม	1,509.00	1,452.50
ชน, เปอรเซ็นต์	5.70	5.89
เลือด, เปอรเซ็นต์	3.83	5.55
เครื่องใน, เปอรเซ็นต์	12.93	13.87
ซากที่แต่งแล้ว, เปอรเซ็นต์	63.59	63.07
อก, เปอรเซ็นต์	27.81	26.98
ขา, เปอรเซ็นต์	37.90	36.77

หมายเหตุ ตัวเลขได้จากโกททดลองจำนวน 40 ตัว ที่สุ่มเลือก (random) มาศึกษาคุณภาพซาก
เครื่องในรวมทั้งอาหารในกะเพาะและอุจจาระในลำไส้
ซากที่แต่งแล้ว หมายถึงซากที่ตัดคอ แขน และเครื่องในทั้งหมดออกแล้ว
เปอรเซ็นต์อกและขาคิดจากน้ำหนักของส่วนอกและขา ต่อน้ำหนักซากที่แต่งแล้ว

ผลการทดลองและการวิเคราะห์ผล

1. การเจริญเติบโต

ในระยะ 10 สัปดาห์ ไก่กระทงที่ได้รับข้าวโพดเป็นอาหารหลักทำน้ำหนักตัวเฉลี่ยได้ 1,556.24 กรัม และไก่กระทงที่ได้รับข้าวฟ่างเป็นอาหารหลัก ทำน้ำหนักตัวเฉลี่ยได้ 1,430.31 กรัม (ตารางที่ 2) หรือเฉลี่ยเติบโตได้วันละ 21.41 และ 19.61 กรัม สำหรับไก่ที่ได้รับข้าวโพดและข้าวฟ่าง ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$) ดังแสดงในตารางที่ 3 Hwang ได้รายงานไว้ว่า จากการเลี้ยงไก่กระทงซึ่งใช้ไก่กระทงพันธุ์ที่ พบว่า ในระยะเวลา 10 สัปดาห์ ไก่กระทงทำ น้ำหนักตัวได้ 3.80 ปอนด์ หรือประมาณ 1.72 กิโลกรัม (5) สำหรับการทดลองในบ้านเรา ซึ่งใช้ไก่ ลูกผสมนั้น วิจิตร จงวัฒนา และพิมพ์ พรหมศิริ รายงานว่า เมื่ออายุ 10 สัปดาห์ ไก่กระทงมีน้ำหนักประมาณ 1 กิโลกรัม หรือเฉลี่ยการเจริญเติบโตวันละประมาณ 14 กรัม (3) ประไพศรี จิระศิริ และ กมล สาระคุณ รายงานว่า เมื่อใช้ฮอร์โมน diethyl stilbestrol ผังในระดับ 15 มิลลิกรัม และเลี้ยงระยะ 12 สัปดาห์ ไก่กระทงมีน้ำหนักสูงที่สุด 1.118 กิโลกรัม (1) รักเกียรติ แก้วจางง ได้ศึกษาเปรียบเทียบการ เจริญเติบโตของไก่กระทง 5 พันธุ์ ซึ่งทั้งหมดเป็นพันธุ์ลูกผสม พบว่า ไก่กระทงที่เจริญเติบโตดีที่สุดมีน้ำหนัก ตัว 703.29 กรัม เมื่ออายุ 10 สัปดาห์ (2)

2. จำนวนอาหารที่ใช้ในการทำน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม

จากตารางที่ 2 จะพบว่า ไก่กระทงที่ได้รับข้าวโพดและข้าวฟ่าง ใช้อาหารจำนวน ใกล้เคียงกันคือ 2.69 และ 2.84 กิโลกรัม ตามลำดับ สำหรับทำน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ซึ่งไม่มีความแตกต่าง กันทางสถิติ (ตารางที่ 4) และใกล้เคียงกับที่ Hwang ได้รายงานไว้ว่า ไก่กระทงใช้อาหาร 2.40 กิโลกรัม ในการทำน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม เมื่อเลี้ยงในระยะ 10 สัปดาห์ (5) ไก่พวกที่คิดใช้ในการทดลองของ วิจิตร จงวัฒนา และ พิมพ์ พรหมศิริ ใช้อาหาร 3.30 กิโลกรัม ในการทำน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม (3) ส่วน การทดลองของประไพศรี จิระศิริ และ กมล สาระคุณ นั้นพบว่า ไก่ที่ไม่ได้รับการฝังฮอร์โมนใช้อาหารใน การทำน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ค่าที่สุดคือ 5.32 กิโลกรัม (1) สำหรับการทดลองของรักเกียรติ แก้วจางง นั้น ไก่ที่คิดใช้อาหารในการทำน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม จำนวน 3.18 กิโลกรัม (2)

3. อัตราการตาย

ไก่ที่ได้รับข้าวโพดและข้าวฟ่างมีอัตราการตาย 4.28 และ 5 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ นับว่าค่า อัตราการตายของไก่ในการทดลองของรักเกียรติ แก้วจางง ซึ่งตายน้อยที่สุด 11.67 เปอร์เซ็นต์ (2) และในการทดลองของประไพศรี จิระศิริ และ กมล สาระคุณ ซึ่งมีไก่ตายน้อยที่สุดจำนวน 9.4 เปอร์เซ็นต์ (1)

4. คุณภาพซาก

สำหรับไก่ที่รับข้าวโพด เปรอเซ็นต์ของซากที่แต่งแล้ว ชน เลือด และเครื่องใน มีค่า 63.59, 5.70, 3.83, และ 12.93 ตามลำดับ ส่วนไก่ที่รับข้าวฟ่าง เปรอเซ็นต์ซากที่แต่งแล้ว ชน เลือด และเครื่องใน เป็น 63.07, 5.89, 5.55, และ 13.87 ตามลำดับ (ตารางที่ 6) ตามรายงานของวิจิตร จงวัฒนา และทีม พรรณศิริ ปรากฏว่า เปรอเซ็นต์ซาก ชน เลือด และเครื่องใน โดยเฉลี่ยมีค่าประมาณ 69.26, 2.75, 9.74, และ 18.05 ตามลำดับ (3)

5. ต้นทุนการผลิตและกำไร

เมื่อลึค่าอาหารรวมกับค่าใช้จ่ายอื่นอีก 25 เปรอเซ็นต์ของค่าอาหาร และราคาลูกไก่ แล้ว จะพบว่า ต้นทุนการผลิตสำหรับไก่ 1 ตัว เป็น 12.88 และ 12.75 บาท เมื่อได้รับข้าวโพดและข้าวฟ่างเป็นอาหารหลัก ตามลำดับ ถ้าขายไก่เป็นราคากิโลกรัมละ 12 บาท จะขายไก่ตัวละ 18.72 บาท สำหรับไก่ที่รับข้าวโพด และ 17.16 บาท สำหรับไก่ที่รับข้าวฟ่าง ซึ่งจะหักกำไรตัวละ 5.84 และ 4.41 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 2) วิจิตร จงวัฒนา และทีม พรรณศิริ ได้รายงานไว้ทำนองเดียวกันว่า เมื่อขายไก่เป็นราคากิโลกรัมละ 12 บาท ไก่พวกที่ที่หักกำไรตัวละ 4.67 บาท (3) สำหรับรักเกียรติ แก้วจางง รายงานว่า ไก่กระหงที่ที่หักกำไรในการทดลองให้กำไรตัวละ 1.36 บาท เมื่อขายไก่เป็นราคากิโลกรัมละ 12 บาท (2)

จากผลการทดลองทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว จะพบว่า ไก่ทดลองที่ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวโพดให้ผลดีกว่าไก่ที่ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวฟ่าง คือเจริญเติบโตดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง และใช้อาหารในการทำน้ำหนักตัวน้อยกว่า ถึงแม้จะไม่มี ความแตกต่างกันทางสถิติ ทำให้ได้กำไรมากกว่าทั้ง ๆ ที่ไก่ที่ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวโพดกินอาหารมากกว่า แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 5) เมื่อเปรียบเทียบกับการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นซึ่งแตกต่างกันมาก จึงพอจะกล่าวได้ว่า การใช้ข้าวโพดเลี้ยงไก่กระหงให้ผลดีกว่าการใช้ข้าวฟ่าง เมื่อราคาข้าวโพดและข้าวฟ่างเท่ากัน อย่างไรก็ตาม การจะเลือกใช้ข้าวโพดหรือข้าวฟ่างเป็นอาหารสำหรับไก่กระหงก็มีได้ขึ้นอยู่กับแต่เพียงการเจริญเติบโตและจำนวนอาหารที่ใช้เพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมเท่านั้น ราคาของวัตถุดิบเป็นส่วนผสมของอาหารแต่ละอย่างก็มีส่วนสำคัญอยู่ไม่น้อย จึงจะตองนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

สรุปผลการทดลอง

1. ไก่ที่ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวโพดเจริญเติบโตได้วันละ 21.41 กรัม ดีกว่าการเจริญเติบโตของไก่ที่ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวฟ่างซึ่งเติบโตได้วันละ 19.61 กรัม อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.01$)
2. จำนวนอาหารที่ใช้ในการทำน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ของไก่ที่ได้รับข้าวโพดและข้าวฟ่าง เป็น 2.69 และ 2.84 กิโลกรัม ตามลำดับ และไม่แตกต่างกันทางสถิติ
3. ไก่ที่ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวโพดกินอาหารตัวละ 4.019 กิโลกรัม และไก่ที่ได้รับอาหารประกอบด้วยข้าวฟ่างกินอาหารตัวละ 3.821 กิโลกรัม ตลอดระยะเวลาทดลอง 10 สัปดาห์ และไม่มี ความแตกต่างกันทางสถิติ
4. อัตราการตายคิดเป็น 4.28 เปอร์เซ็นต์ สำหรับไก่ที่ได้รับข้าวโพด และ 5.0 เปอร์เซ็นต์ สำหรับไก่ที่ได้รับข้าวฟ่าง
5. เปอร์เซ็นต์ซากที่แต่งแล้วของไก่ที่ได้รับข้าวโพดและข้าวฟ่าง เป็น 63.59 และ 63.07 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ
6. ไก่ที่ได้รับข้าวโพดให้กำไรตัวละ 5.84 บาท และไก่ที่ได้รับข้าวฟ่างให้กำไรตัวละ 4.41 บาท เมื่อขายไก่เป็นราคา กิโลกรัมละ 12 บาท และคิดราคาข้าวโพดและข้าวฟ่างเท่ากัน คือ กิโลกรัมละ 1.20 บาท

ผู้ดำเนินการทดลอง : เสาวคนธ์ โรจนสถิตย์
สวัสดี อามางกูร
ภาณุเดช สุทัศน์ ณ อยุธยา

รายงานเสนอเมื่อ 30 พฤษภาคม 2511

เอกสารอ้างอิง

1. ประไพศรี จิระศิริ และ กมล สาระคุณ ผลของการใช้ฮอร์โมนเอสโตรเจนสังเคราะห์ในระดับต่าง ๆ ต่อการเจริญเติบโต และคุณภาพซากของไก่กระหง รายงานเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการ เกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 7 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อ กุมภาพันธ์ 2511
2. รักเกียรติ แก้วจันทน์ การศึกษาเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของไก่กระหง 5 พันธุ์ วารสารสัตว์บาล ประจำเดือนมกราคม 2510
3. วิจิตร จงวัฒนา และ หิม พวรรณศิริ อัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร และคุณภาพซากของไก่กระหงที่เลี้ยงด้วย ใบกระถิน ใบแค และใบขี้เหล็ก รายงานเสนอต่อที่ประชุมทางวิชาการเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 6 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อมกราคม 2510
4. เสาวคนธ์ โรจนสถิตย์ สวัสดิ์ อาทมางกูร และ ภาณุเดช สุทัศน์ ณ อยุธยา การศึกษาระดับของข้าวโพดข้าวฟ่างในอาหารไก่ไข่ รายงานทางวิชาการของกองอาหารสัตว์ เสนอเมื่อ 19 มีนาคม 2511
5. Ewing, W.R., 1963. Poultry Nutrition. The Ray Ewing Company, Pasadena, California
6. Gleaves, E.W. et al, 1963. Poultry Nutrition Manual Oklahoma State University Stillwater, Oklahoma.
7. Steel, R.G.D. and James H. Torrie, 1960. Principles and Procedures of Statistics. McGraw - Hill Book Company, Inc. New York.